

tage Titel af „De ulovlige Strejkers Organisation.“

Men ogsaa reelt var det ærede Medlems Bemærkning ganske urimelig. Der var 70 000 arbejdsløse her i Landet i Vinter, og nu er der kun 8 000. Det er ikke mere, end der normalt vil være her i Landet, saa længe Industri, Handel og Pengevæsen ikke er socialiseret, og Arbejderne og Staten ikke har Indflydelse paa, hvorledes Arbejdet skal ledes, og det er da ganske urimeligt at paastaa, at der i Arbejderklassen skulde være en saadan Mangel paa Arbejdsmod. Hvad Husassistentterne angaar, som det ærede Medlem talte om, vil jeg sige, at det ærede Medlem kan ganske sikkert faa alle de Husassistenter, han vil have, hvis han byder højere Løn og kortere Arbejdstid. Det ærede Medlem er saa glad for den frie Handel. Der er fri Handel, fri Konkurrence her. Det ærede Medlem maa bare behage at byde, saa faar han sikkert saa mange, han ønsker.

Nej, der er ikke særlig Mangel paa Arbejdsmod i Arbejderklassen. Selvfølgelig, hvor der er Tale om 200 000 Mennesker, kan der være en eller anden, der ikke er saa flittig, som han burde være, men jeg tør rolig sige, at for hver Arbejder her i Landet, der har mistet Arbejdsmodet, er der to Storbønder, som ikke har mistet Arbejdslysten for nylig, men har manglet den i lang Tid. Det ærede Medlem skulde hellere tage sig af disse Mennesker, der mangler Arbejdsmod: de mange Gaardspekulanter, som lader Ukrudtet vokse paa deres Marker, mens de venter paa, at der skal komme en og byde 20 000 Kr. mere for Gaarden, og de 7 000 Kornsydere. Det er den Slags, som giver et daarligt Eksempel, og som bevirker, at der ogsaa i Underklassen naturligtvis kan findes Folk, som mangler Arbejdslyst. Jeg vil udtale min Tilslutning til Udtalelsen af mit Partis Ordfører (Hauge) om, at disse Kornsydere burde straffes og deres Navne offentliggøres. Jeg tror nu ikke, den højtæredede Indenrigsminister faar Navnene indrykket i Venstres Presse, medmindre han betaler derfor som Annonce, men det var ogsaa Pengene værd, synes jeg. Den socialdemokratiske Presse vil sikkert med stor Glæde offentliggøre Navnene indenfor den lokale Kred, saa det kan blive bekendt, hvem det er, der bryder Lovene her i Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) søgte at begrunde Landboforeningernes Opsigelse af Samarbejdet ved en historisk Redegørelse for Landbrugsudvalgets Tilblivelse. I denne Redegørelse var Kærnen den, at det skulde være mig personlig, der var Skyld i, at Husmandsforeningernes Repræsentanter trak sig ud af det tidligere Landbrugsraad. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar han ikke for denne Paastand har andet Bevis, end at han har hørt, at en anden Mand har paahørt en Samtale, jeg skulde have haft med et af Medlemmerne, hvori jeg havde overfuset denne min Kollega, saa er det et meget svagt Bevis, og jeg kan angaaende denne Paastand sige, at den er selvfølgelig ganske hen i Vejret. Det er en Paastand, som intet har med de virkelige Forhold at gøre, og naar det ærede Medlem ikke en Gang selv har paahørt denne private Samtale, men her i Tinget refererer en Samtale, som en anden Mand har paahørt, som Bevis for, at jeg skulde være saa slem, saa er Bevisførelsen meget svag. Jeg synes, det ærede Medlem hellere skulde holde sig til det, der er autentisk, og det er følgende: Vore Medlemmer i Landbrugsraadet forlangte at faa Lov til at træde ud, dette Forlangende blev stillet af De samvirkende Husmandsforeningers Hovedbestyrelse, og vi forelagde Sagen for hele Organisationen paa det Landsmøde, som blev holdt i Odense i Vinteren 1916—17, hvor Formanden for Samvirksomheden begrundede sin Stilling og fik enstemmig Tilslutning fra hele Landsmødet til at træde ud. Grunden var simpelt hen den, at man fandt, at Husmandsforeningernes Repræsentation var for ringe i Forhold til de øvrige Organisationers, saaledes at vi ikke kunde hævde de Anskuelser, vi var Talsmænd for, med tilstrækkelig Styrke. Naar Forholdet altsaa er det, at Sagen er ordnet offentligt og med Tilslutning fra Organisationen, forekommer det mig, at det ærede Medlem fra Sæby her udtaler en Haan imod hele den danske Husmandsorganisation. Hvis denne Organisation ikke er klogere, end at den kan lade sig dreje om Hjørnet af en enkelt Mand, er det efter min Mening urimeligt daarligt fat med den. Jeg kan imidlertid trøste det ærede Medlem fra Sæby med, at hele Forholdet og Begrundelsen er saadan, som jeg her fremstiller det, og alt det, han fremfører, er fuldstændig fri Fantasi, opstaaet i en Hjerne, der er fuld af Skepsis overfor alt, hvad der er opstaaet indenfor vor Organisation.